

Zebani Gölüşlü Gölgeler

— serdarname · 28 Şubat 2012

Karanlık çığlık olup akıyor kulaklarıma
kulaklarım sağır dilsiz
yüreğim kapana kısılmış bir fare gibi
çırpınıyor
duvarlar canlanıp hapsediyor suretimi

suretim yüzlerce parçaya bölünüp savuruyor kendini
belirsizliğe
belirsizliğin içinde gölgeler,gölgelerin içinde ben

sayısız salyalar akıyor yatağıma
etrafım kir;kan,ter içinde kalmış bedenim
kokuyor

kokuyor düşlerim,düşüncelerim
kokuyor parmak uclarım

efsaneler içine hapsolmuş ruhum çatışıyor karanlıkla
sürekli yürüyorum,çireğim patlarcasına koşuyorum
öksüre öksüre,aksıra aksıra
kalbim deliler gibi çılğınca atıyor

yürüyorum belirsizliğe
hedefim yok,durak yok yüreğim beni taşıyamıyor bile
aklımda ve yüreğimde sadece ufak bir ışık süzmesi var

karanlığın içinde karanlıklarla,gölgelerle savaşa savaşa
yürüyorum
takatim yok,mecalim yok
bedenim sırlıklam
yüreğim mecnun

etrafım karanlık hücrelerle dolu
karanlığın içinde zebani gülüşlü gölgeler
ve gölgelerin içinde ben.

Serdar ÖZDEMİR..